

Her kommer lige en lille hilsen til Alkenborgerne fra Thailand.

Hej Alle Alkenborgere!

Som Knud allerede har skrevet er jeg pt. i Thailand, hvor jeg arbejder i en børnehave. Jeg befinder mig i det nordøstlige Thailand, nær grænsen til Laos ca. 10 km uden for byen Sakon Nakhon. Jeg er afsted sammen med min veninde fra gymnasiet, Cille, og sammen arbejder vi i børnehaven i Raindrop Daycare Centre.

Raindrop

For år tilbage var Raindrop et stort udviklingscenter, hvor der både var børnehave, børnehjem, engelskundervisning for de lokale og undervisning i andre ting, som fx kunne have noget med risdyrkning, læsning eller andre ting at gøre. Formålet var blot at hjælpe og udvikle de fattige risbønder der bor i området, da Sakon Nakhon-provinsen - og resten af det østlige Thailand (Isarn) - er de fattigste områder i Thailand. Dette gør det meget svært for bønderne at have råd til børnehave, skole, uddannelse, kurser eller hvad det ellers måtte være.

Lederen af Raindrop, Dr. Pensak, har været gift med en tidligere dansk ambassadør i Thailand (og har boet i Danmark i en årerække) og er tæt knyttet til Danmark. Derfor vil hun gerne have danske frivillige for at udbrede den danske mentalitet og måde at opdrage børn og træne og helbrede handicappede børn på. Vi frivillige der er på stedet er alle udsendt af Volunteer Aid, som er en organisation der formidler kontakten mellem frivillige og projekter som Raindrop.

Afsted

Som sagt er jeg afsted sammen med min gymnasieveninde Cille, og det er rigtig dejligt at være to sammen om at dele alle de nye indtryk og oplevelser. Efter en lang tur der startede med tog fra Skanderborg til Hamborg torsdag d. 10. juli, hvorefter fortsatte med fly til Sakon Nakhon over München og Bangkok nåede vi frem til vores bestemmelsessted: Raindrop. I lufthavnen i Sakon Nakhon blev vi modtaget af Michelle, Lasse (der begge er taget hjem nu), Tobias og Phi-A. Det var rigtig skønt, og vi er blevet taget rigtig godt imod både af de frivillige og af thaipersonalet, der alle har været meget imødekommende overfor os. Vi er faldet rigtig godt til, og har nu arbejdet i børnehaven i ca halvanden måned.

Falanger i lokalområdet

I løbet af den tid vi har været her i Thailand er vi blevet bombarderet med fremmede indtryk og spændende og ukendte oplevelser. Allerede da vi skulle med flyet fra Bangkok til Sakon Nakhon kunne vi godt fornemme at vi var meget fremmede og "en sjælden type" da vi var de eneste "falanger" (hvide mennesker) ombord på flyet, der ellers var godt fyldt op af små, spinkle, sorthårede asiater, der ikke er bange for at kigge, når de ser noget spændende. Så vi blev enige om at vi sikkert gav dem en spændende oplevelse og noget at snakke om ved vores blotte tilstedeværelse. I hvert tilfælde blev vi begloet godt og grundigt og man kunne tydeligt se at de snakkede om os, og vi opsnapper ofte ordet "falang" i deres samtaler mens de kiggede over på os. Efterhånden har man vænnet sig til at blive kigget på, men det er stadig underligt, og en spøjst følelse når forældre åbenlyst begynder at fortælle deres meget nysgerrigt kiggende børn at vi er falanger.

Børnehaven

Arbejdet i børnehaven består hovedsageligt i at undervise børnene i engelsk, undervise i engelsk når vi er på vores ugentlige tur, samt være hjælpende hænder ved spisning, legetid og i alle de andre timer. Det vigtigste er blot at vi er der, har det sjovt med børnene har nye initiativer og sørger for at børnene hele tiden hører engelsk.

Børnene er kun fra 2,5 til 5 år gamle, men alligevel har de skema ligesom de fleste skolebørn, der strækker sig fra 9 til 15 hver dag. Engelskundervisning er meget svært da børnene absolut ikke forstår engelsk (og lærerne er heller ikke til megen hjælp), og er vant til udenadslære, hvorfor de sagtens kan hele ABC'en fra A til Z og tælle til ti på engelsk, men ikke aner hvad F, L, S, 2 eller 5 er. Det er derfor en stor, men meget spændende opgave vi er i fuld gang med.

Desuden har vi gang i flere tiltag, hvor de vigtigste omhandler personlig hygiejne, bl.a. tandbørstning og håndvask. De fleste børn kommer nemlig fra fattige risbonde-familier og bor i små træhuse i små landsbyer mellem rismarkerne, hvor der ikke er penge eller overskud til at tænke på tandbørstning, bad, tøjvask eller brug af sæbe til personlig hygiejne. Alligevel er der mange af børnene der spiser meget slik, hvilket resulterer i at samtlige børn har adskillige huller i tænderne, og at de fleste mangler flere tænder der er rådnet op. Derfor får børnene hver dag børstet tænder i børnehaven.

Vores tiltag bliver lige så stille en del af hverdagen, vi kan mærke store fremskridt, og det er en stor personlig sejr at de fleste børn nu tålmodig sidder og venter på at vi kommer og børster deres tænder. På samme måde er det utroligt dejligt at de nu selv griber sæben og siger "saboo", og er helt klar over at de skal vaske hænder med sæbe før hvert måltid. Flere af dem synes det er sjovt at stå og lege med alle boblerne. Vi synes at det er vigtigt at de vasker hænder for at mindske smitterisikoen, både fordi de ofte er meget beskidte og fordi de spiser med hænderne og deler tallerkner.

Dog virker disse børn til at være helt utroligt hårdføre, og der skal meget til at gøre dem kede af det. Sammenlignet med danske børn græder de meget sjældent, hvilket stadig forbløffer og imponerer os.

Lærerengelsk

Tre eftermiddage ugentligt underviser vi desuden lærerne i engelsk, så også de kan lære at gebærde sig på engelsk. Men også her starter vi helt fra bunden. Dog hjælper det at vi kan lære dem at sige sætninger, og ikke bare skal holde os til remser og sangelege. Det er Dr. Pensaks ønske at alle lærerne kan engelsk til det formål at snakke med kommende volontører, evt. undervise i engelsk i børnehaven, og hjælpe når volontørerne underviser.

Det gælder om at folde de kreative ører ud i engelskundervisningen, for selvom de har lært en glose eller et udtryk er det ikke nødvendigvis forståeligt, da udtalen meget anderledes, og somme tider helt umulig at forstå. Bl.a. kan de fleste thajer hverken høre eller sige forskel på "S" og "D" og "L" og "R" derfor bliver "classroom" ofte til "classloom" og "read" bliver til "lis" eller "list", ligesom vi fortalte en af den ansatte, at hver gang hun siger "crownprince" kommer hun rent faktisk til at sige "clownprince" hvilket absolut ikke er meningen..

De sproglige udfordringer lever vi med dagligt, både i børnehaven og når vi ellers er sammen med thajerne, og de er spændende at skulle løse, og gør at vi må tænke kreativt og finde anderledes måder hvorpå vi kan lære dem engelsk. Det skærper ligeledes lysten til at udføre et godt stykke arbejde, hvilket vi er ivrige efter at gøre. Desuden er det en dejlig følelse at vi kan mærke fremskridt, idet det bliver lidt lettere at kommunikere med lærerne i hverdagen, eftersom de forstår lidt mere engelsk (og vi forstår lidt mere thai).

Howitz Home og dyrene

Vi bor i "Howitz Home": volunteer house/de frivilliges hus, som ligger på Raindropområdet ca. 50 meter fra børnehaven. Der ligger kun en enkelt rismark (som vi så blive tilplantet) og legepladsen imellem, så vi har ikke langt til arbejde. Huset er gammelt og trænger meget til en kærlig hånd, men er af thaistandard et utroligt fint hus. I det mindste er det muret, hvilket flere af de børn vi passer ikke er vant til.

I øjeblikket bor vi os to "pædagoger" og Tobias der er tilknyttet handicapprojektet og bl.a. laver fundraising og hjemmeside, og skaffer sponsorer og faddere til så mange børn som muligt og Matilde og Jane, der begge er ergoterapeuter og arbejder for handicapprojektet, der er en anden del af Raindrop. Handicapprojektet har hjemsted ved et tempel i nærheden, hvor der hver dag kommer børn til øvelser, træning og genoptræning.

Da det er et gammelt hus er det utroligt indbydende og pivåbent for ubudne gæster som fx dyr. Dette medførte at Cille og jeg en nat i en af de første uger havde en rotte på værelset, der hyggede sig i vores tøjskuffer. Den måtte altså bekæmpes før vi kunne lægge os til at sove, da ingen af os kunne forliges med at sove i samme rum som en rotte. Sove kunne vi først omkring 2.15, da der skulle mange meget lange taktiske overvejelser til at få rotten listet ud på altanen, hvorefter vi smækkede og barrikaderede døren.

Aftenen efter havde vi en stor edderkop (ca. 12-13 cm i dia) i stuen, som også skulle nedkæmpes med massevis af insektspray til at lamme den, og derefter en godt sammenrullet avis. En af de frivillige der var her i foråret måtte på sygehuset, efter at være blevet bidt af en fugleedderkop i øjet, så vi var ikke helt glade for at tage kampen op med den. Men igen, hellere det, end at vide den var i huset.

Dagen derefter så Tobias en slange lige udenfor vores terrassedør, og den ville vi jo helst heller ikke have besøg af, og siden da har vi set nogle stykker, og er absolut stadig ikke glade for dem.

Desuden er der myrer overalt, og opvasken finder sted med det samme ude på badeværelset (da der ikke er vand i køkkenet) for ikke at tiltrække myrer.

Dog har vi også masser af knap så trælse og mere velkomne dyr, bl.a. gekkoer. Der bor hundredevis af gekkoer i alle størrelser i vores hus og endnu flere lige udenfor og omkring det, så vi hører konstant lyden af gekkoer der sidder og siger "gekko, gekko, gekko, ggrrrr", hvilket er en meget hyggeligt lyd. Det tager ldi til om aftenen når mørket falder på og vi er meget glade for gekkoerne (bortset fra da der hoppede en ned i håret af mig) ikke mindst fordi de store spiser mud og rotter. Der bor bl.a. en stor gekko bag køkkenskabet, og der har tidligere boet to bag nogle kabe i stuen. Derudover har vi en gammel ørn, der bor i et bur ude på terrassen, da den har brækket vingen og derfor har boet her og er blevet fodret her i mange år. Desuden går der masser af høns og to

buffalos rundt og græsser lige omkring huset, hvilket er vældig hyggeligt. Specielt når buffaloes'ne bader i søen der også er lige udenfor døren.

"Gin kao" hos Sawang

Derudover har vi Mog, der er vores nabo Sawangs hund. Vi spiser (= gin kao) hos Sawang hver aften, og et måltid der består altid af "kao niaw" (klisterris) med forskelligt kød og grøntsager i stærke saucer der indtages på en sivmåtte på gulvet. Dog laver Sawang altid meget falang-venlig mad, så det er ikke nær så stærkt som noget af det mad thaierne spiser uden at fortrække en mine. Under maden deler vi de to glas der er, og bagefter sørger vi for opvasken, da Sawang går med krykker efter at have været ramt af polio som barn. Som dessert er der altid noget lækker frugt, som altid er dejligt friskt. Udover de, for os, mere kendte frugter som fx bananer, mango, vandmelon og ananas ("sabalot", ikke at forveksle med "sabalat" der betyder alien) serverer han også falang-frugter, litche-frugter og alle mulige andre flotte og spændende frugter som jeg ikke kan navnene på.

Buddisme

Vi har flere gange været med til forskellige buddhistiske ceremonier i templerne. Dette har været i forbindelse med helligdage, hvor munkene messede og fx undskyldte for alle de dyr de havde måttet slå ihjel for at spise i løbet af det sidste år. Ved en anden helligdag skulle man tænde lys, og derfor købte vi røgelse, lys og blomster som vi gik tre gange rundt om templet med for derefter at gå ind og bede.

Vi har også været på flere tempelbesøg med børnehavebørnene, hvor vi alle beder en bøn og ofte bliver velsignet af en munk, og derefter får finde hvide bomulds "held og lykke" armbånd på. Både vi og børnene er vant til at have den buddhistiske religion tæt inde på livet, da hver eneste dag starter med bøn lige efter nationalsangen til flaghejsningen og morgengymnastik.

En anden gang har vi været med til en begravelsesceremoni, da en af handicapprojektets medarbejders mor døde. Også her skulle vi ned på gulvet og sidde i havfruestilling, hvilket kan være umådeligt svært for vores stive ben i længere perioder ad gangen. Munkene mesede længe og vi forstod ikke meget af det der skete, men fulgte blot med i hvad de andre foretog sig. Desuden måtte vi hele tiden sidde og skifte stilling, da det gjorde alt for ondt i benene at blive siddende på samme måde.

Denne aften var der inden ceremonien mad til alle fremmødte og noget der mere mindede om en havefest med stort telt i haven og buffet mm, men den pågældende dame blev først bisat weekenden efter.

I fredags var jeg ligeledes med hjemme hos en af Raindrops anatte der hedder La-Iad, hvor vi også skulle til en speciel ceremoni i templet i hendes landsby. Denne ceremoni var for deres afdøde forfædre, hvor de gav dem mad, og den begyndte allerede kl. 6.30, så da skulle vi tidligt op, men igen var det utroligt spændende at være med til. Derefter gik vi hjem til La-Iad og fik "kao niaw", omelet og frugt til morgenmad.

Tur til Mekong

I weekenden d. 2.-3. august tog Cille, Tobias og jeg med La-Iad på weekendtur til Mekong-floden. Det var en rigtig god tur hvor vi så en masse spændende steder og oplevede noget andet end det stykke af Thailand som vi er blevet vant til. Vi startede lørdag morgen, men måtte efter halvandet døgn konstant regn og torden finde en alternativ vej ud på landevejen, da denne var oversvømmet af store vandmasser.

Vores første stop var templet i That Phanom, der var utroligt flot og overdådigt udsmykket med store mængder guld og rød maling. Udenfor templet var der et marked hvor der blev solgt levende fulge i meget små bure, muslinger, fisk og ål, hvilket vi fandt både underligt, ulækkert og uhumant, da de alle blot lå i små plasticposer og sprællede.

Vi spiste frokost på en lille restaurant med udsigt ud over Mekong-floden hvilket var rigtig hyggeligt. Derefter kørte vi sydpå til Mukdahan, hvor vi oplevede "Indochina Market" med

varer fra alle de omkringliggende lande, udsigten langt ind over Laos fra byens højeste tårn og en meget spændende nationalpark med vandfald og fascinerende sandsten der var formet af vind og vejr gennem millioner af år. Vi tilbragte hele eftermiddagen i nationalparken hvor vi bl.a. vandrede gennem noget junglelignende skov med fem meter høje bambus, lianer og andre spændende træer for at komme ud til et vandfald.

Det var en rigtig spændende tur, og jeg er rigtig glad for at La-Iad ville tage os med på sådan en tur. Allerede nu snakker hun om at lave en tur til Udon Thani med os inden længe, hvilket jeg ser frem til.

Alt i alt er det utroligt spændende at være her, og jeg ser meget frem til det videre arbejde, både med børnene og alt det andet spændende der ellers hører med.

Venlig hilsen

Noa

